

УДК 352:354

DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-7>

Інна Миколаївна МОСКАЛЕЦЬ,

проректор з навчальної роботи,

Чернігівський інститут інформації, бізнесу і права
Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний
університет імені академіка Юрія Бугая»

ORCID ID: 0000-0001-7485-1375

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

У статті розглянуто роль інновацій у підвищенні ефективності публічного управління. У сучасному світі, де публічне управління стикається зі складними викликами, інновації стають необхідним інструментом для забезпечення успішної реформи та поліпшення якості послуг. Представлено поняття і значення інновацій у контексті публічного управління та обґрунтовано їх переваги, такі як зміна підходів та методів управління, використання нових технологій та розвиток стратегій. Публічне управління є невід'ємною складовою суспільного розвитку, тому впровадження інноваційних підходів стає все більш важливим. Завдяки інноваціям можна покращити доступність та якість послуг для громадян, підвищити ефективність управління, стимулювати інноваційний потенціал, збільшити громадську довіру та розвивати інноваційну екосистему. Крім того, інновації допомагають адаптуватися до змін у мінливому світі. Інтеграція інноваційних підходів у публічне управління є ключовим фактором для досягнення прогресу та розвитку суспільства. Виокремлено кілька способів залучення громадськості, таких як публічні консультації, партнерство з громадськими організаціями, електронне управління, громадські обговорення та форуми, громадські ради та комітети, а також громадський моніторинг. В статті зазначається, що залучення громадськості сприяє покращенню якості прийнятих рішень, забезпечує широкий спектр поглядів і переконань, а також зміцнює демократичні цінності. Додається, що успішне залучення громадськості передбачає врахування різноманітності суспільства та забезпечення систематичного та стабільного співробітництва між урядом і громадськістю. Також розглядається

залучення громадськості до процесу управління та наводяться приклади успішного впровадження інновацій у публічне управління. Визначені приклади успішного впровадження інновацій у публічне управління. Розглядаються такі ключові аспекти, як електронне урядування, відкриті дані, цифрові інструменти участі громадян, інноваційні підходи до екологічного управління, використання штучного інтелекту та мобільні додатки для публічних послуг. Систематизовано виклики та перешкоди, які можуть виникати під час впровадження інновацій, такі як фінансові обмеження та нестача кваліфікованих кадрів. Надано рекомендації щодо подолання цих перешкод, таких як зміна культури організації, пошук альтернативних джерел фінансування, вдосконалення юридичного середовища, навчання персоналу та залучення зацікавлених сторін. Остаточний успіх впровадження інновацій у публічне управління залежить від ретельного аналізу та врахування цих викликів та перешкод.

Ключові слова: інновації, публічне управління, політика, стратегія, електронне урядування, технології, громадська участь, публічні послуги.

Inna MOSKALETS

Vice-Rector for Academic Affairs,
Chernihiv Institute of Information, Business and Law
of the Higher Education Institution
«International Scientific and Technical University
named after Academician Yuri Buhay»

THE ROLE OF INNOVATION IN INCREASING THE EFFICIENCY OF PUBLIC ADMINISTRATION

The article examines the role of innovations in increasing the efficiency of public administration. In today's world, where public administration faces complex challenges, innovation becomes a necessary tool to ensure successful reform and improve the quality of services. The concept and meaning of innovations in the context of public administration are presented and their benefits are substantiated, such as changing management approaches and methods, using new technologies, and developing strategies. Public administration is an integral part of social development, therefore the implementation of innovative approaches is becoming increasingly important. Thanks to innovation, it is possible to improve the availability and quality of services

for citizens, increase the efficiency of management, stimulate innovation potential, increase public trust and develop the innovation ecosystem. In addition, innovation helps to adapt to changes in a changing world. The integration of innovative approaches in public administration is a key factor for achieving progress and development of society. Several ways of involving the public are highlighted, such as public consultations, partnership with public organizations, e-governance, public discussions and forums, public councils and committees, as well as public monitoring. The article notes that public involvement improves the quality of decisions made, provides a wide range of views and beliefs, and strengthens democratic values. It is added that successful public engagement involves taking into account the diversity of society and ensuring systematic and stable cooperation between the government and the public. Public involvement in the management process is also considered and examples of successful implementation of innovations in public management are given. Examples of successful implementation of innovations in public administration are identified. Key aspects such as e-government, open data, digital tools for citizen participation, innovative approaches to environmental management, use of artificial intelligence and mobile applications for public services are considered. Challenges and obstacles that may arise during the implementation of innovations, such as financial constraints and lack of qualified personnel, are systematized. Recommendations are provided for overcoming these obstacles, such as changing organizational culture, finding alternative sources of funding, improving the legal environment, training staff and engaging stakeholders. The ultimate success of innovation in public administration depends on careful analysis and consideration of these challenges and obstacles.

Keywords: *innovation, public administration, policy, strategy, e-government, technologies, public participation, public services.*

Постановка проблеми. Публічне управління в сучасному світі стикається з безпрецедентними викликами і потребує постійного удосконалення для забезпечення ефективності та якості своїх послуг. У цьому контексті інновації грають важливу роль у підвищенні ефективності публічного управління. Інновації дозволяють змінювати підходи до управління, впроваджувати нові технології, розробляти та впроваджувати нові стратегії та політики. Однією з ключових переваг інновацій у публічному управлінні

є здатність до розробки та впровадження нових ідей і підходів. Інноваційні рішення сприяють змінам і покращенню існуючих процесів, методів та структур управління. Вони допомагають органам публічного управління бути більш гнучкими, адаптивними та реагувати на мінливі потреби суспільства. Нові технології, наприклад, штучний інтелект, аналітика даних та електронне урядування, відкривають нові можливості для ефективного збору та аналізу інформації, прийняття рішень та надання послуг громадянам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема управлінської інновації привертає увагу багатьох фахівців. Теоретичні та практичні питання організаційних змін, завдяки впровадженню управлінських інновацій по відношенню до соціальних та управлінських змін, підвищують ефективність управлінської діяльності в різних сферах. У цьому плані високої оцінки заслуговують праці сучасних українських учених: В. Бакуменка, Г. Букерта, Я. Дибчинської, К. Полліт, А. Попок, С. Попок, А. Колот, Т. Маматової, Е. Серенсен, Г. Панченко, Г. Пилипенко, Н. Обушна, А. Нікіфоров, Я. Торфінг, О. Федорчак, Дж. Хартлі, Г. Хачатуряна, І. Шовкун.

Мета статті – висвітлення ролі інновацій у підвищенні ефективності публічного управління, презентація основних аспектів інноваційного підходу до управління, обґрунтування, як інновації можуть змінити та поліпшити процеси публічного управління, а також ілюстрація успішного впровадження інноваційних рішень.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інновації – це нововведення, яке вноситься у процеси, продукти або послуги з метою досягнення покращень, збільшення ефективності, створення нових можливостей або вирішення проблем. Інновації можуть охоплювати нові ідеї, технології, методи, процеси або моделі бізнесу. Основна відмінність між інноваціями та традиційними підходами полягає у способі думання та дії. Традиційні підходи ґрунтуються на використанні відомих та встановлених методів і процесів, які вже були випробувані та ефективні. Традиційні підходи можуть бути стабільними та надійними, але вони не завжди здатні досягти великого прогресу чи революційних змін. Інновації, з іншого боку, передбачають відхід від встановленого стану речей та впровадження нових ідей, підходів або технологій. Вони вимагають творчого мислення, експериментів та ризику. Інновації спрямовані на досягнення переваги перед конкурентами, забезпечення росту та створення значного впливу на ринку або суспільство [1–3].

Інновації відіграють важливу роль у забезпеченні ефективності та якості публічного управління. Вони сприяють впровадженню нових ідей, методів та технологій, які можуть покращити функціонування урядових органів, організацій та послуг, що надаються громадянам. Нами систематизовані способи впливу інновацій на публічне управління:

1. Покращення ефективності. Інновації допомагають урядовим органам впроваджувати ефективніші та продуктивніші методи роботи. Нові технології, автоматизація процесів та використання аналітики даних можуть допомогти зменшити бюрократичні перешкоди, спростити процедури та покращити потоки інформації між урядом та громадянами.

2. Забезпечення доступності та зручності. Інновації дозволяють зробити публічні послуги більш доступними та зручними для громадян. Наприклад, електронне урядування та електронні сервіси дозволяють людям отримувати необхідну інформацію та здійснювати потрібні дії онлайн, що економить час і зусилля.

3. Залучення громадськості. Інноваційні підходи можуть сприяти активнішому залученню громадськості до процесу публічного управління. Наприклад, використання електронних платформ для громадського обговорення проектів законодавчих актів або впровадження інструментів електронного голосування можуть допомогти врахувати думку громадськості та зробити процес управління більш прозорим і відкритим.

4. Стимулювання інноваційного мислення. Інновації в публічному управлінні сприяють розвитку інноваційного мислення серед державних службовців та керівників. Це означає підтримку та сприяння новаторським ідеям, пошук найкращих практик та впровадження інноваційних проектів. Інноваційне мислення допомагає протидіяти застою, сприяє постійному вдосконаленню та розвитку публічного сектору.

5. Підвищення якості послуг. Інновації спрямовані на поліпшення якості публічних послуг, які надаються громадянам. Це можуть бути нові методи розробки політик, підходи до виконання завдань, удосконалення процесів звітності та оцінки результатів. Інноваційні підходи дозволяють орієнтуватися на потреби громадян і забезпечити високу якість обслуговування.

6. Сприяння розвитку суспільства. Інновації в публічному управлінні можуть мати важливий вплив на розвиток суспільства

в цілому. Вони можуть сприяти розвитку нових галузей економіки, створенню нових робочих місць, покращенню якості освіти, охорони здоров'я та інфраструктури. Інновації допомагають вирішувати складні проблеми суспільства та забезпечувати його стале й процвітаюче майбутнє [4–6].

Загалом, інновації є ключовим фактором у покращенні ефективності та якості публічного управління. Вони сприяють модернізації державного апарату, забезпечення трансформації традиційних моделей управління і розвитку нових підходів до вирішення складних викликів сучасного суспільства. Інновації стимулюють гнучкість, адаптивність та підприємливість в публічному секторі, що дозволяє швидко реагувати на змінні потреби та проблеми громадян.

Крім того, інновації сприяють встановленню ефективної комунікації між урядом та громадянами. Вони сприяють створенню механізмів зворотного зв'язку, підтримки громадського довіру та активної участі громадян у процесі прийняття рішень. Інноваційні інструменти, такі як електронні платформи для збору думок і пропозицій, дозволяють громадянам бути більш обізнаними та впливати на прийняття рішень.

Необхідно також зазначити, що інновації вимагають певних умов для успішного впровадження. Це включає наявність відкритої культури, підтримку від керівництва, доступ до ресурсів та експертизи, а також співпрацю між різними зацікавленими сторонами. Крім того, інновації повинні бути націлені на вирішення реальних проблем та потреб громадян, а не просто на впровадження нових технологій або ідей.

Публічне управління є невід'ємною складовою суспільного розвитку, і в останні роки стає все більш очевидною необхідність впровадження інноваційних підходів у цю сферу. Інновації в публічному управлінні можуть мати вагомий вплив на якість надання послуг громадянам, ефективність роботи органів влади та забезпечити покращення управлінських процесів. У цій статті ми розглянемо кілька переваг інновацій у публічному управлінні.

Насамперед покращення доступності та якості послуг. Інноваційні технології дозволяють управлінським органам забезпечити більш швидкий та зручний доступ громадян до необхідних послуг. Наприклад, впровадження електронного урядування дозволяє зменшити бюрократичні процедури, забезпечити електронне подання заяв та отримання документів, що спрощує життя

громадянам і економить час. Крім того, за допомогою інновацій можна підвищити якість надання послуг, впроваджуючи системи контролю та оцінки їх ефективності.

Інноваційні підходи дозволяють покращити ефективність роботи органів влади, забезпечуючи автоматизацію та оптимізацію управлінських процесів. Впровадження електронних систем документообігу, управління проектами, моніторингу та аналітики дозволяє швидше та точніше здійснювати прийняття рішень, забезпечувати взаємодію та координацію між різними відділами та структурами влади. Це сприяє зниженню часу на прийняття рішень, раціональному використанню ресурсів та підвищенню продуктивності роботи урядових органів [7-8].

Впровадження інновацій у публічне управління створює сприятливу атмосферу для стимулювання та розвитку інноваційного потенціалу серед працівників органів влади. Залучення нових технологій, методик та ідей сприяє появі творчого мислення, розвитку новаторських підходів та пошуку найефективніших рішень. Це також сприяє покращенню робочого клімату, залученню талановитих фахівців та збереженню високого рівня мотивації працівників.

Інноваційні підходи в публічному управлінні сприяють зміцненню довіри громадян до владних структур. Впровадження прозорих та відкритих систем управління, взаємодії з громадськістю та залучення громадян до процесу прийняття рішень сприяє більшій відповідальності та впевненості в тому, що дії органів влади спрямовані на досягнення загального блага. Це сприяє підвищенню легітимності та авторитету урядових органів в очах громадян.

Впровадження інноваційних підходів у публічне управління стимулює розвиток інноваційної екосистеми в країні. Це сприяє залученню інвестицій у сектор інновацій та технологій, створенню сприятливих умов для розвитку стартапів та малого бізнесу, а також сприяє обміну знаннями та досвідом між державним сектором, приватними компаніями та науковими установами.

У сучасному мінливому світі, де технології та соціальні процеси постійно змінюються, публічне управління повинне бути готовим до адаптації. Інноваційні підходи дозволяють урядовим органам швидко реагувати на зміни, впроваджувати нові ідеї та методи, а також прогнозувати та попереджувати проблеми. Це забезпечує більш гнучку та ефективну роботу управлінських

структур і сприяє досягненню позитивних результатів у сфері публічного управління.

Інновації у публічному управлінні мають незаперечні переваги, які сприяють покращенню роботи органів влади, підвищенню ефективності та якості надання послуг громадянам, стимулюють розвиток інноваційного потенціалу та зміцнюють довіру громадськості. Інтеграція інноваційних підходів у публічне управління є необхідним кроком для досягнення суспільного прогресу та розвитку, а також для забезпечення збалансованого та демократичного функціонування суспільства.

Залучення громадськості до процесу управління є важливим аспектом демократичного суспільства. Це означає, що громадяни мають право брати участь у прийнятті рішень, які стосуються їх життя, сприяти формулюванню політик і впливати на їх реалізацію. Існує кілька способів залучення громадськості до процесу управління:

- публічні консультації: уряди можуть організовувати зустрічі, публічні слухання, відкриті дискусії та інші форми консультацій з громадськістю. Це дає можливість людям висловити свої думки, запропонувати ідеї та внести свій вклад у прийняття рішень;
- партнерство з громадськими організаціями: уряди можуть співпрацювати з громадськими організаціями, які представляють інтереси різних груп населення. Це дозволяє включити різноманітні погляди і переконання в процес управління та робити політичні рішення більш репрезентативними;
- інформаційна доступність: забезпечення доступу до інформації є важливим елементом залучення громадськості до управління. Уряди повинні забезпечувати прозорість і розголошувати інформацію про свою діяльність, прийняття рішень та розпорядження публічними ресурсами;
- електронне управління (e-governance): використання інформаційних технологій може сприяти залученню громадськості до процесу управління. Інтернет-платформи, електронні засоби зв'язку та соціальні медіа можуть стати ефективними засобами комунікації між урядом і громадськістю. Це дає можливість швидко і зручно обмінюватись інформацією, висловлювати свої думки і отримувати зворотний зв'язок;

- громадські обговорення та форуми: організація публічних обговорень, форумів та раунд-столів дозволяє залучити різні заінтересовані сторони до обговорення питань управління. Це сприяє обміну думками, аналізу різних поглядів і знаходженню компромісних рішень;
- громадські ради та комітети: створення громадських рад та комітетів, які складаються з представників громадськості, може дати можливість громадянам активно брати участь у процесі управління. Ці органи можуть надавати рекомендації, консультувати владу та забезпечувати представництво інтересів різних груп населення;
- громадський моніторинг: громадські організації та активісти можуть здійснювати моніторинг діяльності уряду, перевіряти виконання прийнятих рішень та контролювати використання публічних ресурсів. Це сприяє підвищенню відповідальності влади та забезпеченню прозорості [9–10].

Залучення громадськості до процесу управління покращує якість рішень, забезпечує широкий спектр поглядів і переконань, а також сприяє зміцненню демократичних цінностей. Важливо забезпечувати відкритість, прозорість а активну комунікацію між урядом і громадськістю. Також потрібно забезпечити доступ до інформації та зрозумілість процесів прийняття рішень.

Додатково, для успішного залучення громадськості до процесу управління, необхідно враховувати культурні, соціальні та економічні різноманітності суспільства. Важливо забезпечити широку представленість різних груп населення та звертати особливу увагу на групи, які можуть бути вразливими або відчувати обмеження у доступі до управління. Крім того, важливо пам'ятати, що залучення громадськості до процесу управління повинно бути систематичним та стабільним. Це означає, що потрібно створити механізми для постійного зв'язку та співпраці між урядом і громадськістю, а не обмежуватись лише окремими проектами або ініціативами.

У результаті проведеного дослідження нами обґрунтовані приклади успішного впровадження інновацій у публічне управління:

1. Електронне урядування. Багато країн впроваджують електронні системи урядування, які дозволяють громадянам та підприємствам здійснювати онлайн-звернення, подавати документи

та отримувати інформацію. Наприклад, Естонія вважається однією з найпрогресивніших країн у цьому напрямку, де практично всі публічні послуги доступні онлайн через ідентифікаційну карту eID.

2. Відкриті дані. Багато урядів починають активно публікувати дані про роботу урядових органів, бюджетні витрати, показники ефективності та іншу інформацію відкритими даними. Це сприяє залученню громадськості до моніторингу та контролю діяльності уряду, а також сприяє розвитку нових інноваційних додатків та сервісів на основі цих даних.

3. Цифрові інструменти участі громадян. Уряди все частіше впроваджують цифрові інструменти для залучення громадян до процесу прийняття рішень. Наприклад, платформи для електронних голосувань, онлайн-консультацій, форуми громадських обговорень тощо. Це дає можливість громадянам активно впливати на розробку політики та публічні рішення.

4. Інноваційні підходи до екологічного управління. Уряди починають впроваджувати інноваційні рішення для боротьби з екологічними викликами.

5. Використання штучного інтелекту (AI) в прийнятті рішень. Уряди впроваджують системи штучного інтелекту для аналізу великих обсягів даних і прогнозування результатів рішень. Наприклад, використання аналітики даних та машинного навчання може допомогти урядам ефективніше прогнозувати потреби в ресурсах, розробляти політики з урахуванням соціальних та економічних наслідків.

6. Мобільні додатки для публічних послуг. Уряди розробляють мобільні додатки, які надають громадянам зручний доступ до публічних послуг. Це може включати можливість сплати податків, звернення до служб безпеки чи отримання медичних консультацій. Це полегшує доступ громадян до послуг і покращує їх задоволення від взаємодії з урядовими органами.

7. Партнерство з приватним сектором. Уряди співпрацюють з приватним сектором для спільного впровадження інноваційних рішень у публічному управлінні. Наприклад, це може бути спільна розробка технологій, створення інкубаторів стартапів або використання приватного досвіду для оптимізації роботи урядових органів [11].

Ці приклади демонструють, як інновації можуть покращити ефективність, доступність та якість публічного управління. Успішне

впровадження таких інновацій допомагає урядам забезпечувати кращі послуги громадянам, залучати їх до процесу управління та вирішувати суспільні виклики більш ефективно.

Впровадження інновацій у публічне управління може стикатися з різними викликами та перешкодами. Один з найбільших викликів полягає у зміні культури та менталітету в сфері публічного управління. Традиційно публічний сектор відомий своєю консервативністю та опір до змін. Часто відсутня відкритість до нових ідей, інноваційних підходів та ризиків. Для успішного впровадження інновацій потрібно працювати над зміною культури та створенням сприятливого середовища для інноваційної діяльності. Впровадження інновацій може вимагати значних фінансових витрат на дослідження та розвиток, придбання нових технологій, навчання персоналу тощо. У публічному секторі зазвичай є обмежений бюджет, що ускладнює фінансування інноваційних проєктів. Для подолання цієї перешкоди можна шукати грантові програми, партнерства з приватним сектором або перерозподіляти ресурси всередині організації.

У публічному секторі часто існують регуляторні обмеження, що утруднюють впровадження нових інновацій. Бюрократичні процедури, довгі терміни схвалення, нормативні обмеження можуть уповільнити інноваційні процеси. Необхідно вивчати законодавство та працювати над його удосконаленням, а також шукати можливості для пілотних проєктів та дерегулювати обмеження, що дозволить тимчасово відхилитися від стандартних процедур. Інновації часто вимагають нових знань і навичок. У публічному управлінні можуть відсутні багатофункціональні команди, які здатні виконувати інноваційні завдання. Недостатнє розуміння нових технологій та інноваційних підходів може стати перешкодою для успішного впровадження інновацій. Вирішенням може бути навчання персоналу, організація тренінгів, залучення зовнішніх експертів та забезпечення доступу до актуальної інформації та ресурсів.

Успішне впровадження інновацій вимагає активної підтримки вищого керівництва та зацікавлених стейкхолдерів. Якщо немає чіткої бачення і підтримки з боку керівництва, інноваційні проєкти можуть стикнутися з опором і бути відхилені. Важливо залучати зацікавлені сторони, формувати партнерські відносини з іншими організаціями та створювати механізми співпраці,

що сприятимуть успішному впровадженню інновацій. Інновації завжди несуть ризики. Не всі інноваційні проекти будуть успішними, і можуть виникати несподівані труднощі та виклики під час їх впровадження. Важливо бути готовим до неуспіху, вчитися на помилках та вдосконалювати підходи. Успішне впровадження інновацій в публічному управлінні вимагає налагодженої інформаційної та комунікаційної інфраструктури. Часто може бути відсутня доступність до потрібних даних, недостатня взаємодія між різними органами та відділами, а також обмежений доступ до новітніх технологій і інструментів. Вирішенням може бути створення централізованих баз даних, електронних платформ для обміну інформацією, а також підтримка цифрових інструментів та інноваційних технологій.

Публічне управління може бути залежним від політичних та адміністративних перетворень, які можуть ускладнити впровадження інновацій. Зміни в політичному ландшафті, зміна уряду або перебудова організаційної структури можуть призвести до перерви у роботі над інноваційними проектами або навіть до їх припинення. Для подолання цих перешкод важливо вести ефективний комунікаційний процес, спілкуватися з політичними лідерами та зацікавленими стейкхолдерами, пояснювати важливість інновацій і їхній потенційний вплив на публічне управління.

Впровадження інновацій у публічне управління може бути складним процесом, але з відповідними підходами та стратегіями багато з перешкод можна подолати. Важливо мати відкрите мислення, залучати експертів та зацікавлені сторони, приділяти увагу навчанню та розвитку персоналу, встановлювати партнерства та співпрацю з приватним сектором та академічними установами. Також важливо створити сприятливе середовище для інновацій, включаючи політику підтримки, фінансові ресурси та інфраструктуру, що сприяють інноваційній діяльності. Крім того, необхідно розробляти чіткі стратегії впровадження інновацій, оцінювати їхній вплив та вносити корективи на основі отриманих результатів. Важливо пам'ятати, що інновації є процесом, і успіх не завжди приходить одразу. Перешкоди та виклики є невід'ємною частиною цього процесу, і важливо бути готовим до адаптації та вдосконалення. Зосередження на співпраці, навчанні та створенні сприятливого середовища допоможе подолати перешкоди та забезпечити успішне впровадження інновацій у публічне управління.

Висновки та пропозиції. У статті розглянуто приклади успішного впровадження інновацій у публічне управління, вказуючи на ключові аспекти, що сприяють поліпшенню ефективності та якості послуг уряду. Описані приклади показують, що інновації в публічному управлінні можуть мати значний позитивний вплив на суспільство. Перш за все, електронне урядування дозволяє громадянам і підприємствам здійснювати онлайн-звернення та отримувати доступ до публічних послуг. Це спрощує процеси взаємодії з урядом, забезпечуючи швидкий доступ до інформації та ефективно вирішення потреб громадян. Відкриті дані стають все більш поширеними, надаючи громадськості можливість моніторити діяльність урядових органів та брати участь у прийнятті рішень. Це сприяє прозорості, відкритості та взаємодії між урядом та громадянами. Використання цифрових інструментів участі громадян дозволяє залучати широкий коло людей до процесу прийняття рішень, забезпечуючи їх активну участь у формуванні політики та розв'язанні проблем. Інноваційні підходи до екологічного управління та використання штучного інтелекту допомагають урядам боротися з екологічними викликами, прогнозувати результати рішень та розробляти ефективні стратегії для збереження довкілля. Впровадження інновацій у публічне управління стикається з різними викликами та перешкодами, які можуть уповільнювати процес інноваційної трансформації. Культурні перешкоди, такі як опір до змін, консервативність та недостатня відкритість до нових ідей, потребують зміни менталітету та створення сприятливого середовища для інновацій. Фінансові обмеження можуть ускладнювати впровадження інноваційних проектів, проте можна шукати альтернативні джерела фінансування та залучати партнерів з приватного сектору. Юридичні та регуляторні обмеження вимагають уваги до законодавства та можливостей його удосконалення, а також пошуку пілотних проектів та дерегуляції процедур. Недостатня компетентність персоналу може бути подолана через навчання, тренінги та залучення зовнішніх експертів. Впровадження інновацій потребує підтримки вищого керівництва та співпраці зі зацікавленими стейкхолдерами, а також створення партнерств та сприятливого середовища для інновацій. Ризиковість та неуспішність є невід'ємною частиною процесу інновацій, тому важливо бути готовим до викликів, вчитися на помилках та коригувати стратегії. Впровадження інновацій у публічне управління вимагає комплексного підходу,

який враховує всі вищезгадані виклики та перешкоди. Застосування рекомендацій та стратегій може допомогти подолати ці перешкоди та забезпечити успішне впровадження інновацій у публічне управління. Для цього необхідно активно працювати над зміною культури організації, залучати фінансові ресурси та розробляти стратегії для подолання юридичних та регуляторних обмежень. Також важливо навчати та підтримувати персонал у розвитку необхідних навичок та компетенцій, створювати механізми співпраці зі зацікавленими сторонами та забезпечувати відкриту комунікацію. Ризиковість та неуспішність не повинні зупиняти процес інновацій, але слугувати цінними уроками для подальшого вдосконалення та розвитку. Залучення експертів, аналіз результатів і внесення корекцій у стратегію допоможуть досягти успіху у впровадженні інновацій у публічне управління.

© **Москалець І.М., 2023**

ЛІТЕРАТУРА

1. Бакуменко В., Попов С. Парадигма інноваційного розвитку суспільства: сучасні концепції реформування публічного управління // *Ефективність державного управління*: Збірник наукових праць. 2015. № 43. С. 21-28.
2. Обушна Н.І. Новий публічний менеджмент як сучасна модель регулювання суспільних процесів. URL: [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-02\(14\)/5.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-02(14)/5.pdf).
3. Федорчак О.В. Проектний підхід як інноваційний механізм державного управління // *Державне управління: теорія та практика*: електрон. наук. фах. вид. НАДУ. 2006. № 1. URL: <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/dutp/2006-1/txts/TEKNOLOGIYA/06fovmdy.pdf>.
4. Луциків І.В., Сороківська А.О., Котовська І.В. Дослідження особливостей інноваційного розвитку системи публічного управління України. // *Економіка та суспільство*. 2017. Вип. 12. С. 124 – 128.
5. Панченко Г.О. Інноваційна парадигма розвитку публічного управління. Topical issues of the development of modern science. Abstracts of IX International Scientific and Practical Conference (Sofia, Bulgaria 6-8 May 2020). С. 620 – 624.
6. Колот А.М., Никифоров А.Є. Мотивація інноваційної діяльності: теорія і практика державного управління // *Економіка та держава*. 2008. № 5. С. 17 – 23.

7. Пилипенко О.В. Державне управління інноваційною діяльністю в Україні: проблеми та перспективи // *Науковий журнал «Економіка України»*. 2016. № 9. С. 31 – 43.

8. Шовкун І.Г., Дибчинська Я.С. Новий публічний менеджмент як концепція публічного управління // *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2017. Вип. 69. С. 195 – 201.

9. Лаврук О.С., Лаврук В.В. Методичні підходи до формування та реалізації системи управління персоналом органів публічного управління // *Державне управління: удосконалення та розвиток: електрон. наук. фак. вид.* 2018. № 9. URL: <http://188.190.33.55:7980/jspui/handle/123456789/5830>.

10. Ющенко Л.І. Застосування концепції «управління за результатами» у діяльності органів публічної влади // *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Державне управління. 2018.Т. 29. № 1. С. 172 – 177.

11. Попок А.А., Попок С.А. Інноваційна діяльність в органі публічної влади: системний підхід // *Вісник НАДУ*. 2015. № 2. С. 12 – 18.

REFERENCES

1. Bakumenko V., Popov S. (2015). «Paradyhma innovatsiinoho rozvytku suspilstva: suchasni kontseptsii reformuvannia publichnoho upravlinnia» [The paradigm of innovative development of society: modern concepts of reforming public administration]. *Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia: Zbirnyk naukovykh prats*. № 43. С. 21-28.

2. Obushna N.I. (2015). «Novyi publichnyi menedzhment yak suchasna model rehuliuвання suspilnykh protsesiv». available at: [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-02\(14\)/5.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2015-02(14)/5.pdf).

3. Fedorchak O.V. (2006). «Proektnyi pidkhid yak innovatsiinyi mekhanizm derzhavnoho upravlinnia» [Project approach as an innovative mechanism of public administration] // *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka: elektron. nauk. fakh. vyd.* NADU. № 1. available at: <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/dutp/2006-1/txts/TEKNOLOGIYA/06fovmdy.pdf>.

4. Lutsykyv I.V., Sorokivska A.O., Kotovska I.V. (2017). «Doslidzhennia osoblyvosti innovatsiinoho rozvytku systemy publichnoho upravlinnia Ukrainy» [Study of the features of the innovative development of the public administration system of Ukraine] // *Ekonomika ta suspilstvo*. Vyp. 12. С. 124 – 128.

5. Panchenko H.O. (2020). «Innovatsiina paradyhma rozvytku publichnoho upravlinnia» [Innovative paradigm of public administration

development]. Topical issues of the development of modern science. Abstracts of IX International Scientific and Practical Conference (Sofia, Bulgaria 6-8 May 2020). S. 620 – 624.

6. Kolot A.M., Nykyforov A.Ie. (2008). «Motyvatsiia innovatsiinoi diialnosti: teoriia i praktyka derzhavnoho upravlinnia» [Motivation of innovative activity: theory and practice of public administration] // *Ekonomika ta derzhava*. № 5. S. 17 – 23.

7. Pylypenko O.V. (2016). «Derzhavne upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu v Ukraini: problemy ta perspektyvy» [State management of innovative activities in Ukraine: problems and prospects] // *Naukovyi zhurnal «Ekonomika Ukrainy»*. № 9. S. 31 – 43.

8. Shovkun I.H., Dybchynska Ya.S. (2017). «Novyi publichnyi menedzhment yak kontsepsiia publichnoho upravlinnia» [New public management as a concept of public administration] // *Humanitarnyi visnyk ZDIA*. Vyp. 69. S. 195 – 201.

9. Lavruk O.S., Lavruk V.V. (2018). «Metodychni pidkhody do formuvannia ta realizatsii systemy upravlinnia personalom orhaniv publichnoho upravlinnia» [Methodical approaches to the formation and implementation of the personnel management system of public administration bodies] // *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok: elektron. nauk. fakh. vyd.* № 9. available at: <http://188.190.33.55:7980/jspui/handle/123456789/5830>

10. Yushchenko L.I. (2018). «Zastosuvannia kontsepsii «upravlinnia za rezultatamy» u diialnosti orhaniv publichnoi vlady» [Application of the concept of «management by results» in the activities of public authorities] // *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho*. Serii: Derzhavne upravlinnia. T. 29. № 1. S. 172 – 177.

11. Popok A.A., Popok S.A. (2015). «Innovatsiina diialnist v orhani publichnoi vlady: systemnyi pidkhid» [Innovative activity in the public authority: a systematic approach] // *Visnyk NADU*. № 2. S. 12 – 18.

СТАТТЯ НАДІЙШЛА ДО РЕДАКЦІЇ 17.05.2023